

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w dniu 10 lipca 2018 roku wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew o zasądzenie solidarnie od pozwanych M. P. i B. P. na swoją rzecz kwoty 46 754,95 zł oraz o zasądzenie kosztów procesu .

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że na podstawie umowy pożyczki gotówkowej nr (...) pozwani otrzymali kredyt w wysokości 52 313, 35 zł, zobowiązując się do jego spłaty zgodnie z harmonogramem. Pozwani nie wywiązali się ze spłaty pożyczki. Cała kwota zaciągniętej pożyczki stała się wymagalna w dniu 19 listopada 2017 roku. Powód pismem z dnia 5 października 2017 roku wezwał pozwanych do dobrowolnej spłaty zadłużenia, o czym świadczyło zwrotne potwierdzenie odbioru z dnia 20 października 2017 roku. W związku z brakiem spłaty, powód domaga się spłaty należności wykazanych w W. z Ksiąg Banku z dnia 26 czerwca 2018 roku, na które składają się: należność główna w kwocie 42 432,96 zł oraz odsetki w kwocie 4 241,99 zł. Wskazana kwota odsetek stanowi różnicę pomiędzy sumą odsetek umownych w kwocie 3 789,90 zł naliczonych od dnia zawarcia umowy, tj. od dnia 29 września 2015 roku i odsetek karnych w kwocie 2 851,15 zł naliczonych od dnia 31 października 2015 roku, a sumą odsetek zapłaconych przez pozwanych w kwocie 2 399,94 zł, koszty, opłaty i prowizje w kwocie 80 zł oraz dalsze odsetki naliczone zgodnie ze wskazanym sposobem naliczania odsetek w złożonym pozwie od dnia następnego po dniu wystawienia W. z Ksiąg Banku do dnia zapłaty (vide pozew k.3-5).

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem w sprawie VI Nc-e (...) z dnia 19 września 2018 roku przekazał sprawę do rozpoznania sądowi właściwości ogólnej pozwanych – Sądowi Rejonowemu w Mrągowie (vide postanowienie k.6).

Zarządzeniem z dnia 8 listopada 2018 roku Sąd Rejonowy w Mrągowie skierował sprawę do rozpoznania w postępowaniu upominawczym (vide: zarządzenie k.35).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 8 listopada 2018 roku Sąd Rejonowy w Mrągowie nakazał pozwanym M. P., B. P., aby zapłacili solidarnie powodowi (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 46 754,95 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 42 432,96 zł od dnia 27 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 601,50 zł tytułem kosztów postępowania w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty albo wnieśli w tym terminie sprzeciw (vide: nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k.37).

Pozwani M. P. i B. P. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wnieśli o oddalenie powództwa w całości. Zakwestionowali powództwo co do zasady i co do wysokości.(vide sprzeciw k. 46-47 verte).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 29 września 2015 roku pozwani M. P. i B. P. zawarli z powodem (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. umowę pożyczki gotówkowej nr (...), na podstawie której bank udzielił im pożyczki w kwocie 52 313,35 zł. Pożyczka została udzielona na okres od dnia 29 września 2015 roku do dnia 30 września 2021 roku. Zgodnie z postanowieniami umowy pozwani otrzymali do dyspozycji kwotę pożyczki w wysokości 40 000 zł w formie wypłaty gotówkowej w dniu zawarcia umowy (Umowa pożyczki gotówkowej § 1 i § 3).Całkowita kwota do zapłaty ustalona na dzień zawarcia umowy wynosiła 58 941,36 zł, na którą składała się całkowita kwota pożyczki 40 000 zł oraz koszty pożyczki, na które składały się: prowizja od udzielonej pożyczki gotówkowej w kwocie 5 160 zł, odsetki umowne w kwocie 6 628, 01 zł, koszty związane z korzystaniem z ochrony ubezpieczeniowej w kwocie 7 153,35 zł. Pozwani mieli dokonać spłat w 72 ratach miesięcznych począwszy od 31 października 2015 roku w wysokości 818,63 zł każdej z rat. W dniu zawarcia umowy ustalono oprocentowanie nominalne pożyczki w wysokości 4 % w stosunku rocznym i było ono stałe w okresie obowiązywania umowy. Rzeczywista stopa oprocentowania wynosiła 14,59 %. (§ 1 umowy pożyczki). W paragrafie 1 ustęp 15 przewidziano, że w przypadku opóźnienia w spłacie rat lub jej części bank nalicza odsetki

od zadłużenia przeterminowanego (odsetki karne). Stopa odsetek karnych była zmienna, na dzień zawarcia umowy wynosiła 10 % i była równa czterokrotności aktualnej na dany dzień wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Zmiana stopy odsetek karnych następowała w razie zmiany stopy kredytu lombardowego NBP, proporcjonalnie do tej zmiany. Natomiast zgodnie z ustępem 16 § 1 w przypadku opóźnienia w spłacie zobowiązania wynikającego z umów przekraczającego 3 dni, bank miał podejmować czynności monitorujące w następującej kolejności: monit telefoniczny lub listowny, a następnie wizyta windykacyjna.

Zgodnie z Tabelą Opłat i Prowizji dla czynności związanych z obsługą pożyczek gotówkowych udzielanych przez powoda pozwani zobowiązani byli do dokonywania opłat z tytułu zadłużenia przeterminowanego, w tym opłaty 15 zł tytułem monitu telefonicznego, wysłanie wezwania do zapłaty listem zwykłym w kwocie 15 zł, wysłanie wezwania do zapłaty listem poleconym w kwocie 20 zł, udokumentowana windykacja wizyty terenowej koszt 100 zł.

W dniu 29 września 2015 roku strony zawarły również umowę przelewu praw z umowy ubezpieczenia. Celem niniejszej umowy było zabezpieczenie wierzytelności powoda z tytułu umowy pożyczki udzielonej pozwanym na podstawie umowy pożyczki nr (...) z dnia 29 września 2015 roku.

(dowód: umowa pożyczki gotówkowej k.68-72, tabela opłat i prowizji k.73, oświadczenie pożyczkobiorców k.74, wnioski o zawarcie indywidualnego ubezpieczenia pożyczkobiorcy k.75-77, umowa przelewu praw z umowy ubezpieczenia i ogólne warunki indywidualnego ubezpieczenia pożyczkobiorców k.78-83, potwierdzenie wypłaty gotówkowej k.84, zaświadczenie k.87, zestawienie transakcji k.85-86, wyciąg z ksiąg banku z dnia 26.06.2018 r. k.14-15)

Pozwani M. P. i B. P. nie dokonywali spłaty zaciągniętej pożyczki. Powód pismami z dnia 15 sierpnia 2017 roku wezwał oboje pozwanych do uregulowania zaległości w kwocie 5 930,02 zł tytułem wymagalnych należności na dzień 15 sierpnia 2017 roku. W wezwaniach powód poinformował pozwanych, że w przypadku, gdy doszło do zmiany sytuacji finansowej lub gospodarczej pozwani mogą skierować do banku w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania pisma pisemny wniosek o restrukturyzację zadłużenia, która obejmować będzie powyższą zaległość oraz pozostałą do spłaty kwotę kredytu. W przypadku nie uregulowania wyżej wymienionej należności w terminie w terminie 14 dni roboczych od daty doręczenia wezwania oraz niezłożenia wniosku o restrukturyzację, jak również dalsze nie wywiązywanie się z zawartej z bankiem umowy bank dokona wypowiedzenia umowy.

(dowód: pisma z dnia 15.08.2017 r. wraz z potwierdzeniem odbioru k.58-61)

W związku z nieuregulowaniem (pomimo odebranych wezwań) przez pożyczkobiorców zaległości w spłacie pożyczki strona powodowa w dniu 5 października 2017 r. wypowiedziała warunki umowy pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 29 września 2015 roku z 30 – dniowym okresem wypowiedzenia. Powód wskazał, że należności na dzień 5 października 2017 roku wynoszą kwotę 43 941,96 zł, w tym z tytułu kapitału kwotę 42 432,96 zł. Jednocześnie poinformował pozwanych, że po upływie okresu wypowiedzenia cała należność z tytułu kredytu staje się wymagalna i będą od niego naliczane odsetki karne według oprocentowania dla należności przeterminowanych, które na dzień niniejszego pisma wynoszą 10% w stosunku rocznym. Zobowiązano pozwanych do zapłaty w terminie 30 dni od otrzymania pisma zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi bankowi za okres korzystania z kredytu oraz zapłaty zaległych opłat i prowizji. Pisma z wypowiedzeniem umowy zostały skutecznie doręczone pozwanym w dniu 20 października 2017 roku.

(dowód: wypowiedzenie umowy wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k.62-63, wypowiedzenie umowy wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k.64-65)

Na dzień 26 czerwca 2018 roku zadłużenie pozwanych z tytułu umowy pożyczki numer (...) wynosiło 46 754,95 zł, w tym kwota 42 432,96 zł tytułem należności głównej, kwota 4 241,99 zł tytułem odsetek za okres od dnia 29 września 2015 roku do dnia wystawienia wyciągu, kwota 80 zł tytułem kosztów, opłat i prowizji oraz dalsze odsetki, które obciążają dłużników od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg banku do dnia zapłaty, obliczone od kwoty 42 432,96 zł, naliczane w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie ale nie więcej niż w

wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie. Wysokość odsetek na dzień wystawienia wyciągu wynosiła 10% w stosunku rocznym.

(dowód: wyciąg z ksiąg banku k.14-15)

Przedstawiony stan faktyczny sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych oraz dokumentów przedłożonych przez powoda, które nie zostały w ocenie sądu ani skutecznie zakwestionowane, ani skutecznie podważone przez pozwanych.

Na mocy z art. 230 kpc sąd uznał za bezsporne te okoliczności faktyczne przytoczone w pozwie oraz dalszych pismach procesowych powoda, którym pozwani nie zaprzeczyli, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy i znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Za wiarygodne Sąd uznał zarówno wszystkie dokumenty urzędowe jak i prywatne, których domniemanie autentyczności wynikającego z art. 245 kpc – a w odniesieniu do dokumentów urzędowych również zgodności z prawdą tego, co zostało w nich zaświadczone, wynikające z art. 244 kpc – nie zostały podważone.

Ciężar dowodu zasadności roszczenia i jego wysokości spoczywa na stronie, która go dochodzi (art. 6 kc). Nie jest to jednak jedyna zasada rządząca postępowaniem dowodowym. Skuteczne podniesienie zarzutu przez pozwanych także bowiem wymaga aktywności, w tym, aktywności dowodowej.

Sąd zważył, co następuje:

Powód wnosił o zasądzenie solidarnie od pozwanych zapłaty kwoty 46 754,95 zł z tytułu umowy pożyczki gotówkowej numer (...) z dnia 29 września 2015 roku.

Zgodnie z art. 720 § 1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Jeżeli umowa pożyczki jest odpłatna (jak ma to miejsce w niniejszej sprawie) biorącego pożyczkę obciąża także powinność zapłaty dającemu odpowiedniego wynagrodzenia (w praktyce bankowej zwykle w postaci tzw. rzeczywistego oprocentowania pożyczonej sumy).

Pozwani z własnej inicjatywy, na wniosek przez nich złożony zawarli z powodem umowę pożyczki. Zawarta pomiędzy stronami umowa pożyczki nakładała na pozwanych obowiązek zwrotu pożyczonej kwoty oraz zwrotu odsetek i kosztów wynikających z umowy pożyczki.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył dowodów wywiązania się przez pozwanych z warunków umowy.

W toku procesu pozwani zgłosili szereg zarzutów, które miały przemawiać za oddaleniem powództwa. Wskazali, że nie poświadczone za zgodność z oryginałem kopie nie mogą stanowić dowodu. Podnieśli, że brak jest potwierdzenia wysłania do pozwanych wezwań do zapłaty i w związku z tym wypowiedzenia umowy są bezskuteczne. Zanegowali również wartość dowodową wyciągu z ksiąg bankowych powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 marca 2011 roku. Podnieśli, że bank powinien zastosować procedurę restrukturyzacji zadłużenia kredytowego, wystosować stosowne upomnienie a tego nie zrobił. Ponadto podnieśli, że brak jest dowodów nadania do pozwanych samego wypowiedzenia umowy.

Zarzuty przedstawione przez pozwanych w sprzeciwie są całkowicie chybione i w ocenie sądu stanowią jedynie linię obrony pozwanych.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że pełnomocnictwo (k. 11-11verte) udzielone osobie występującej w imieniu banku w niniejszej sprawie zostało poświadczone notarialnie i podpisane przez osoby uprawnione co wynika wprost z odpisu KRS strony powodowej (k.12-13verte).

Odnosząc się do zarzutów pozwanych odnośnie wiarygodności i mocy dowodowej dokumentów przedstawionych przez powoda należy podnieść, że powód początkowo przedłożył kserokopie dokumentów poświadczające zgodność z oryginałem przez osobę umocowaną do występowania w imieniu banku. Zaznaczyć przy tym należy, że wszystkie dokumenty zostały potwierdzone za zgodność z oryginałem (vide k. 16-28) lub przedłożone w oryginale (vide k.14-15). Następnie (na zarzut pozwanych) pełnomocnik powoda przedłożył dokumenty w oryginale.

Strona powodowa wykazała, przekładając oryginał umowy pożyczki, że pozwani zawarli z powodem umowę pożyczki na warunkach w niej określonych. Na umowie widnieją oryginalne podpisy pozwanych (d. umowa k. 68-72). Do umowy dołączono oryginał oświadczenia pożyczkobiorców (pozwanych) dotyczący potwierdzenia danych z wniosku o pożyczkę (d. oświadczenie k. 74). Następnie powód przedłożył oryginał wniosku o zawarcie umowy indywidualnego ubezpieczenia pożyczkobiorcy z podpisami pozwanych (d. wniosek k. 75). Dalej powód przedłożył oryginał oświadczenia o ustanowieniu uposażonych (d. oświadczenie k. 77), umowę przelewu praw z umowy ubezpieczenia z podpisami pozwanych (d. umowa przelewu k. 78). Powód przedłożył ogólne warunki indywidualnego ubezpieczenia pożyczkobiorców z podpisami pozwanych (d. ogólne warunki k. 79-83). Powód dołączył zestawienie transakcji za daty zawarcia umowy pożyczki z pozwanymi (d. zestawienie transakcji k. 85 -86). Ponadto dołączył zaświadczenie B. P. o zatrudnieniu k. 87).

Powód przedłożył do akt dokument „wyplata pożyczki gotówkowej”, z którego wynika, że pozwani odebrali pożyczoną kwotę w wysokości 40.000 złotych, co pozwany M. P. potwierdził własnoręcznym podpisem (d. potwierdzenie wypłaty k. 84).

Pozwani podnieśli, że bank w ramach wezwania do zapłaty nie zaoferował pozwanym procedury restrukturyzacyjnej, a co za tym idzie wypowiedzenie umowy zostało dokonane bez zachowania wymagań określonych w art. 75 c ust 1 i 2 prawa bankowego.

Jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych (art. 75 c ust 1 prawa bankowego), a w wezwaniu, o którym mowa, informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania wniosku o restrukturyzację zadłużenia (art. 75 c ust 2 prawa bankowego).

Wbrew twierdzeniom pozwanych, Bank nie uchybił obowiązującemu prawu.

Zgodnie z zapisami umowy pożyczki w razie opóźnienia pożyczkobiorcy w zapłacie dwóch pełnych rat bank miał prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia. (§ 1 pkt 17 umowy), po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy listem zwykłym do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

Powód wysłał odrębnie do każdego z pozwanych wezwania przedegzekucyjne z dnia 15 sierpnia 2017 roku, w których wezwał ich do uregulowania zaległości. M. P. i B. P. odebrali wezwania w dniu 8 września 2017 roku co potwierdzili własnoręcznymi podpisami (d. wezwania k. 58,60, potwierdzenia odbioru wezwań k. 59, 61).

W powyższych (doręczonych skutecznie pozwanym) wezwaniach powód wezwał pozwanych do uregulowania w nieprzekraczalnym terminie 14 dni roboczych od daty doręczenia wezwania nie spłaconych w terminie zapadłych należności banku z tytułu umowy pożyczki z dnia 29 września 2015 roku. Wskazał, że wymagalne należności na dzień 15 sierpnia 2017 roku wynoszą 5.903,02 złote. Ponadto poinformował pozwanych, że w przypadku, gdy doszło do zmiany sytuacji finansowej lub gospodarczej pozwani mogą skierować do banku w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania pisma pisemny wniosek o restrukturyzację zadłużenia, która obejmować będzie powyższą zaległość oraz pozostałą do spłaty kwotę kredytu. Wniosek o restrukturyzację zadłużenia powinien zawierać propozycje zmiany określonych w umowie kredytowej warunków lub terminów spłaty kredytu. Wniosek powinien zawierać także uzasadnienie propozycji restrukturyzacji kredytu oraz komplet dokumentów potwierdzających zmianę sytuacji finansowej lub gospodarczej pozwanych. Na stronie internetowej banku znajduje się wzór wniosku o restrukturyzację oraz wykaz wymaganych dokumentów. W przypadku nie uregulowania wyżej wymienionej należności w terminie w

terminie 14 dni roboczych od daty doręczenia wezwania oraz niezłożenia wniosku o restrukturyzację, jak również dalsze nie wywiązywanie się z zawartej z bankiem umowy bank dokona wypowiedzenia umowy. Wraz z upływem okresu wypowiedzenia należność z umowy kredytowej stanie się w całości wymagalna, a bank będzie uprawniony do dochodzenia spłaty zadłużenia na drodze postępowania sądowego (d. wezwania k. 58,60).

Pozwani nie odpowiedzieli na wezwania przedegzekucyjne banku.

W związku z brakiem odpowiedzi pozwanych, powód pismami z dnia 5 października 2017 roku (adresowanymi odrębnie do każdego z pozwanych) wypowiedział pozwanym umowę kredytu z 30-dniowym okresem wypowiedzenia (d. pisma zawierające wypowiedzenie umowy kredytu k. 62,64). M. P. i B. P. odebrali powyższe umowy wypowiedzenia w dniu 20 października 2017 roku (d. potwierdzenia odbioru k. 63, 65). Roszczenie stało się w całości wymagalne w dniu 20 listopada 2017 roku.

Powód przedłożył wyciąg z ksiąg banku, z którego wynika, że stan zadłużenia pozwanych wynosi 46 754,95 zł, w tym kwotę 42 432,96 zł tytułem należności głównej, kwotę 4 241,99 zł tytułem odsetek stanowiącą różnicę pomiędzy sumą odsetek umownych w kwocie 3 789,90 zł naliczonych od dnia zawarcia umowy tj. 29 września 2015 roku i odsetek karnych w kwocie 2 851,15 zł naliczonych od dnia 31 października 2015 roku a sumą odsetek zapłaconych przez pozwanych w kwocie 2 399,94 zł i kwotę 80 zł tytułem opłat i prowizji.

Dołączony do akt wyciąg z ksiąg banku w świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego (wyrok TK z 15 marca 2011 roku, P. 7/2009, Dz. U. Nr 72, poz. 388) nie posiada mocy prawnej dokumentu urzędowego w stosunkach umownych z konsumentem.

Sąd podzielił stanowisko powoda, że stanowią one dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc. Dokumenty prywatne korzystają z domniemania autentyczności (prawdziwości). Oznacza to, że z samego faktu przedłożenia dokumentu należy wywieść wniosek, że pochodzi on od osoby, która figuruje na dokumencie jako jego wystawca. Domniemanie powyższe może być obalone przez skuteczne przeprowadzenie dowodu przeciwności (dowodu przeciwko wnioskowi domniemania) przy czym ciężar tego dowodu spoczywa na stronie która zaprzecza prawdziwości dokumentu prywatnego (art. 253 kpc zdanie pierwsze). Strona pozwana nie przedłożyła żadnych dowodów na powyższą okoliczność.

Wbrew stanowisku pozwanych strona powodowa wykazała dochodzone roszczenie co do wysokości określonych w wyciągu z ksiąg banku kwot przedkładając szczegółowo sposób wyliczenia wysokości zobowiązania, w piśmie z dnia 19 października 2018 roku (k. 9).

W świetle powyższego twierdzenia pozwanych, które nie zostały poparte żadnymi konkretnymi dowodami i polegały w zasadzie na kwestionowaniu wszelkich okoliczności wskazanych przez powoda należało uznać jedynie za linię ich obrony mającą na celu uniknięcie spłaty wymagalnego zadłużenia.

Zawarta pomiędzy stronami umowa pożyczki nakładała na pozwanych obowiązek wywiązania się z umowy czego pozwani nie uczynili.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

O odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu, na podstawie przepisu 481 §1 kc. Stanowi on bowiem, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zgodnie z zasadą swobody umów (art. 3531kc), strony mogą zdecydować się na odsetki w wysokości umownej. Ich wysokość nie może jednak przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku

Polskiego w stosunku rocznym, co wynika wprost z art. 359 § 21 kc. W przypadku, gdy strony ustalą wysokość odsetek przekraczającą wysokość odsetek maksymalnych, obowiązują odsetki maksymalne (art 359 § 22kc).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Pozwani przegrali sprawę i dlatego w całości ponoszą koszty procesu , na które składa się opłata od pozwu w kwocie 2.338 zł , a ponadto opłata skarbową w kwocie 17,00 zł. od pełnomocnictwa (k. 31) (punkt II sentencji wyroku).